

РЕШЕНИЕ

№ 745

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-Г, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана КоюмджиЕ.
Елена Св. Шипковенска

като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Въззивно гражданско дело № 20231100500212 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 463, ал. 1 ГПК.

Длъжникът по изп. д. № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ – Е. А. К. и присъединения вискател А.В.Е. М., са обжалвали Разпределението, изготвено от частния съдебен изпълнител на 01.12.2022 г. по реда на чл. 460 ГПК.

Жалбоподателката Е. А. К. – длъжник по изп. дело № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ счита, че обжалваното Разпределение е незаконосъобразно, тъй като то е извършено преди да е изтекъл срокът за доброволно изпълнение по представените и присъединени по делото изпълнителни листа, по които са образувани първоначално изп. дело № 2908/2022 г., изп. дело № 3234/2022 г. и изп. д. № 3459/2022 г. с вискатели А. М. и адв. В.. Тъй като за длъжника все още имало възможност за доброволно изпълнение, действията по принудително изпълнение били недопустими. Твърди също така, че съгласно извършена справка длъжника имал задължения за местни данъци и такси, които не били включени в разпределението. Възражава за прекомерност на предявените в изпълнителното производство адвокатски възнаграждения.

Жалбоподателката А.В.Е. М.- взыскател по изп. дело № 20228510402908 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, което дело е било присъединено към изп. д. № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П., счита, че обжалваното Разпределение уврежда нейните интереси. Съображенията на жалбоподателката се свеждат до това, че преди оспорваното разпределение било извършено погасяване в полза на взыскателя Ц. М. М. съгласно протокол за погасяване от 02.11.2022 г., което било извършено след присъединяване на жалбоподателката. С предварително изплатените суми към първоначалния взыскател били накърнени процесуалните изисквания за законност, както и интересите на жалбоподателката. С тези действия на ЧСИ не се съблюдала целта на присъединяването, която била да се удовлетвори присъединеното вземане от същия имуществен обект, върху който било насочено изпълнението по висиящия изпълнителен процес.

Взыскателите Ц. М. М. и адв. В.А. В. в писмените възражения оспорват жалбите, като поддържат, че А.М. е присъединена като взыскател по делото след посоченото погасяване на суми, а разпределение не се извършва от ЧСИ, когато взыскателя е само един /както е в настоящия случай/. Също така сочат, че съдебният изпълнител е изискал удостоверение по чл. 191 ДОПК, съгласно което длъжникът няма задължения и правилно не е присъединил държавата като взыскател по делото.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител е изложил мотиви, като е посочил, че законосъобразността на разпределението, извършено по изпълнителното дело не е обвързана с връчването на покани за доброволно изпълнение и изтичане на срокове за доброволно изпълнение, посочил е също така, че разпределението по своя характер не представлява същинско изпълнително действие на съдебния изпълнител, тъй като то следва по време осъществяването на съответен изпълнителен способ. Сочи, че присъединените взыскатели А.В.Е. М. и адв. В. В. са изпълнили изискванията на разпоредбата на чл. 456 ГПК и невключването на техните вземания при изготвяне на обжалваното разпределение би опорочило акта на разпределението. Липсата на публични задължения на длъжника е потвърдена в отговор на уведомление съгласно чл. 191 ДОПК от ТД НАП София град с удостоверения, постъпили по делото. Съдебният изпълнител е изложил мотиви и затова, че към момента на съставянето на протокол за

извършено погасяване от 02.11.2022 г. молбата на А.В.Е. М. за образуване на изпълнително дело е била оставена без движение, като все още същата не е била присъединен вискател по делото, а длъжникът не е имал присъединени публични задължения, поради което единствен вискател по изп. дело към момента на съставянето на протокола е бил вискателя Ц. М. М.. Този факт изключвал извършването на разпределение. След като по изп. дело на основание чл. 456 ГПК се присъединили вискателите А.В.Е. М. – за вземанията си по изпълнително дело № 20228510402908 и адв. В. В.- за вземанията си по изпълнителни дела № 20228510403234 и 20228510403459, съотв. били възникнали предпоставките на чл. 460 ГПК, съдебният изпълнител изготвил разпореждане за разпределение на постъпили суми с изх. № 76783/01.12.2022 г., предявено на 09.12.2022 г.

Софийски градски съд, като взе предвид данните от изпълнителното дело и обсъди наведените в мотивите на ЧСИ доводи, приема за установено следното:

Видно от материалите по делото изпълнителното производство по изп. дело № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, е образувано по молба на Е.Е.Е. К. и Ц. М. М. въз основа на четири изпълнителни листа, издадени от СРС въз основа на заповеди за незабавно изпълнение /по чл. 417 ГПК/ срещу длъжника Е. А. К. за събиране на парични задължения. За обезпечаване на вземанията на вискателите са наложени запори върху вземанията по банковите сметки на длъжника, в резултат на което са постъпили общо суми в размер на 432 487,00 лв.

С разпореждане с изх. № 17442/02.04.2019 г. изпълнението по изп. дело е спряно на осн. чл. 432, ал. 1, т. 7, вр. чл. 420, ал. 1 ГПК.

На 01.11.2022 г. с молба вискателите Е.Е.Е. К. и Ц. М. М. са представили влезли в сила съдебни актове, видно от които вземането по изпълнителен лист, издаден на 18.09.2017 г. по гр. дело № 56323/2017 г. на СРС е признато за установено, представили са договор за цесия и връчено до длъжника уведомление за извършена цесия. Така на мястото на вискателя Е.Е.Е. К. като вискател съдебния изпълнител е конституирал Ц. М. М..

ЧСИ М.П. е издал разпореждане за възобновяване на изпълнителното дело на 01.11.2022 г. по отношение на вземането на вискателя Ц. М. М. по изпълнителен лист, издаден на 18.09.2017 г. Извършил е справка за публични

задължения, от което е установил, че длъжника няма публични задължения.

На 02.11.2022 г. е изготвен протокол за извършено погасяване на вземането на вискателя Ц. М. М. по горепосочения изпълнителен лист от 18.09.2017 г.

На 25.10.2022 г. в кантората на ЧСИ е постъпила молба за образуване на изпълнително дело вх. № 102807/25.10.2022 г. от А.В.Е. М. срещу длъжника Е. А. К., и за присъединяване на осн. чл. 456 ГПК по изп. дело № 20198510400357. ЧСИ е оставил молбата без движение с разпореждане от същата дата за отстраняване нередовности на молба за заплащане на дължимата такса, получено на 28.10.2022 г. На 04.11.2022 г. ЧСИ е разпоредил да се даде движение на молбата за образуване на изп. дело № 2908/2022 г. и да се присъедини вземането на вискателя по изп. дело № 2908/2022 г. към изп. дело № 357/2019 г. на осн. чл. 456 ГПК. На 08.11.2022 г. е изготвен протокол за присъединяване на дело към друго дело, видно от който изп. дело № 20228510402908 с вискател А. М. е присъединено към изп. дело № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П..

С разпореждане за разпределение по чл. 460 ГПК е извършено процесното разпределение съобразно реда на привилегированите вземания на вискателите по чл. 136 ЗЗД, както следва: 1/ съгласно чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД – общо 7453,65 лв., от които 2,50 лв. – разноски за извършена справка в Регистъра на банковите сметки и сейфовете, воден от БНБ /заплатени от вискателя Ц. М. М./; 6953,15 лв. – адвокатско възнаграждение за представителство на вискателя Ц. М. М. по изпълнителното дело; 498 лв. с ДДС такси по Тарифата за такси и разноски към ЗЧСИ по изп. дело №№ 20198510400357; по изп. дело № 20228510403234 и по изп. дело № 20228510403459 и 2/ съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД за такси и разноски по изпълнителните дела в размер на 614 лв. и 3/ след изчерпване на привилегиите, хирографарните вземания на вискателите са погасени по съразмерност, както следва: 26.2% за вземането на вискателя Ц. М. по изп. лист от 20.04.2017 г. по гр. дело № 23810/2017 г. на СРС – 77275,18 лв.; 4,5% за вземането на вискателя Ц. М. М. по изпълнителен лист от 23.04.2017 г. по гр. дело № 23825/2017 г. на СРС- 12796,06 лв.; 38,8% за вземането на вискателя Ц. М. по изпълнителен лист от 29.09.2017 г. по гр. дело № 56326/2017 г. на СРС – 115135,09 лв.; 0,2% за вземането на вискателя Ц. М.

по изпълнителен лист от 27.10.2022 г. по гр. дело № 4946/2019 г. на СГС – 553,35 лв.; 27,9% за вземането на вискателя А.В.Е. М. – 82361,15 лв. ; 1,4% за вземането на вискателя адв. В. В. по изп. дело № 20228510403234 - 3925,84 лв.; 1% за вземането на вискателя адв. В. В. по изп. дело № 20228510403459-2801,93 лв. Съразмерно на погасените вземания на вискателите по т. 26 от ТТРЗЧСИ се разпределят 13611,16 лв. с ДДС.

С оглед така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбите са допустими, тъй като обжалваният акт на съдебния изпълнител – разпределението по чл. 460 ГПК, е измежду изрично предвидените изпълнителни действия и актове, които могат да бъдат обжалвани от длъжника – арг. чл. 462, ал. ал. 1 и ал. 2 ГПК. Жалбите са подадени в преклузивните срокове по чл. 462, ал. 2 ГПК, като са заплатени и дължимите държавни такси.

Разгледани по същество, жалбите са неоснователни по следните съображения:

Съгласно [чл. 460 ГПК](#) ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най - напред отделя суми за изплащане на вземания, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Разпределението е разпореждане на съдебния изпълнител, с което се определя редът за удовлетворяване на вземанията и какви суми се полагат на отделните вискатели, като всеки ред на привилегировано вземане изключва следващия. По аргумент от нормата на [чл. 460 ГПК](#) разпределение не се извършва, когато вискателят е един или постъпилата сума по изпълнителното дело е достатъчна за всички вискатели.

Следователно, в това производство трябва да се разрешат въпросите относно това кой вискател е хирографарен и кой е привилегирован, какво е основанието за предпочитателното му удовлетворяване – пред други кредитори, редът на привилегията и размера на сумата, която трябва да се изплати на вискателите от осребрената или събрана сума, предмет на конкретното разпределение. Чрез акта на разпределението съдебният изпълнител не извършва изпълнително действие, а само определя каква част от събраната чрез съответните способности на принудителното изпълнение сума

да бъде изплатена на присъединените вискатели /съобразно техните привилегии за предпочитателно удовлетворяване/ -виж т. 10 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Жалбата срещу разпределението може да се основава на оплаквания, които се изразяват: 1/ в неправилно приложение на нормите относно привилегиите и редът на удовлетворяване, който следва от тях; 2/ неправилно приложение на чл. 76 ЗЗД; 3/ неправилно прилагане на правилото на чл. 136, ал. 3 ЗЗД относно съразмерността на удовлетворяване; 4/ грешка в пресмятането на сумите— в този смисъл разясненията, дадени в ТР № 2 от 22.11.2022 г. по тълк. д. № 2/2021 г., ОСГТК на ВКС. Други оплаквания за допуснати нарушения в принудителното изпълнение са извън предмета на контрола на съда по повод извършено разпределение.

С оглед препращащата към всички алинеи на чл. 278 ГПК норма на чл. 463 ГПК, в производството по разглеждане на жалбата против разпределението окръжният съд прилага правилата на въззивното обжалване. Препращането към правилото на чл.278, ал. 2 ГПК, обосновава категоричен извод, че в производството по чл.463 ГПК окръжният съд не действа като контролно-отменителна инстанция, а като въззивна такава, с оглед правомощията му при основателност на жалбата да реши спора по същество, като при необходимост събира доказателства. Препращането към чл. 278 ГПК при обжалване на изготвеното от съдебния изпълнител разпределение не означава, че съдът следи служебно за всяка незаконосъобразност и то на цялото разпределение. При проверка по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. В този смисъл е ТР № 2 от 22.11.2022 г. по тълк. д. № 2/2021 г., ОСГТК на ВКС.

Настоящият състав намира, че като постановено при спазване на съдопроизводствените правила и относимия материален закон обжалваното разпределение се явява правилно. В разглежданата хипотеза, доколкото постъпилата по изпълнението сума е била недостатъчна за удовлетворяване на вземанията на вискателите, визирани в самото разпределение, законът повелява да се извърши разпределението ѝ.

Неоснователни са оплакванията на длъжника относно допуснати

нарушения на съдебния изпълнител във връзка с невключване на публични вземания. По силата на чл. 458 ГПК държавата се смята винаги за присъединен вискател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. В разглеждания случай са извършени актуални справки относно наличието на публични задължения на длъжника, съгласно които се установява, че длъжникът няма такива задължения към 01.12.2022 г. Също така са постъпили удостоверения на ТД НАП София град на 15.11.2022 г. и на 22.11.2022 г., че длъжникът няма публични задължения. Представеният с жалбата неподписан документ не обвързва съда с доказателствена сила, поради което съдът не кредитира. Следователно към момента на извършване на разпределението не е имало публично вземане, което да е било съобщено на ЧСИ и да не е било включено в разпределението.

По отношение доводите на длъжника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, същите се явяват изцяло преклудирани и не може да се обсъждат при оспорване на разпределението. Дължимостта на адвокатското възнаграждение в изпълнителния процес и размера му не биха могли да бъдат разгледани в настоящото производство по обжалване на разпределението, в което е включен, тъй като съдебният контрол при жалба срещу акта на съдебния изпълнител по [чл. 460 ГПК](#) обхваща въпросите, както бе посочено, кои вече установени като дължими притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях. Незаконосъобразното определяне на разноски от съдебния изпълнител би могло да бъде атакувано чрез възражение за прекомерност по [чл. 78, ал. 5 ГПК](#), отправено до органа по принудително изпълнение, или чрез жалба срещу постановлението, с което са приети. В случая по делото няма данни в срока по [чл. 436, ал. 1 ГПК](#) длъжникът да е упражнил правото си да се защити срещу претенцията на вискателя за адвокатско възнаграждение. След пропускане на срока за жалба или възражение срещу разноските длъжникът не може инцидентно да оспорва постановлението за разноските с доводи за незаконо-съобразното им определяне по повод жалба против разпределението по [чл. 460 ГПК](#). Отделен е въпроса, че разноските за адвокат в случая не се явяват прекомерни с оглед извършеното процесуално представителство и материалния интерес по делото.

Гореизложеното се отнася и по отношение оплакването на длъжника, че не е изтекъл срока за доброволно изпълнение по изпълнителните дела, вземанията по които са били присъединени по изп. дело № 20198510400357 на основание чл. 456 ГПК. Тъй като предмет на оспорване е законосъобразността на разпределението, т. е. начина, по който ще се извърши заплащането на събраните по изп. дело средства, неоснователен се явява и доводът за допуснати нарушения на процесуалните правила по връчване на покани за доброволно изпълнение на вземанията и изтичане срока за доброволно изпълнение. В случай че длъжникът е претърпял имуществени вреди при неизпълнение на процесуалното задължение от съдебния изпълнител при връчване на поканата за доброволно изпълнение, респ. изтичане на срока за доброволно изпълнение, той би могъл да предяви срещу него иск по чл. 441 ГПК, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Определени кредитори са присъединени по право /не по тяхна молба/ – арг. чл. 458 ГПК и чл. 459 ГПК, а останалите могат да встъпят в изпълнителното дело по тяхна молба **до изготвяне на разпределението**, като те притежават същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалният вискател, като тяхното участие в разпределението е **гарантирано**, поради което и те притежават активна процесуална легитимация да обжалват разпределението пред окръжния съд.

Съдът в производството по чл. 463 ГПК преценява единствено дали осребрената или събрана от съответния изпълнителен способ сума е правилно разпределена между вискателите, присъединени **до този момент** /арг. чл. 456, ал. 1 ГПК, предписващ, че в производството могат да се присъединят и други кредитори на длъжник, но **до изготвяне на разпределението**/, поради което не може да съобразява други обстоятелства, свързани със спорове между кредитори или между длъжника и присъединени кредитори. Когато кредитор, който не се присъединява по право, а по негова молба /по чл. 456 ГПК/, не е изпълнил всички нормативни изисквания за присъединяване /молбата му е нередовна и той не е отстранил тази нередовност до изготвяне на разпределението/, той не притежава качеството на присъединен вискател. В случая пред ЧСИ е представена молба от А.В.Е. М. за образуване на изпълнително дело и за присъединяването ѝ по реда на чл. 456, ал. 2 ГПК, но същата не е присъединена като такава към датата на изготвяне на протокол за

погасяване от 02.11.2022 г., с който са погасени вземания на вискателя Ц. М..
Е д в а на 08.11.2022 г. ЧСИ с нарочен протокол е присъединил жалбоподателката като вискател по изпълнителното дело. Както бе посочено, по аргумент от нормата на чл. 460 ГПК разпределение не се извършва, когато вискателят е само един, какъвто е бил настоящия случай към датата на изготвяне на протокол за погасяване от 02.11.2022 г. Към тази дата жалбоподателката А.В.Е. М. не е имала качеството на присъединен вискател, поради което доводите, на които е основала жалбата си, с оглед посоченото по-горе, се явяват неоснователни.

Като правилно е съобразил размера на вземанията на вискателите и реда на техните привилегии по чл. 136 ГПК, съдебният изпълнител законосъобразно е извършил разпределението по процесното изпълнително производство, поради което подадените жалби следва да бъдат оставени без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбите на Е. А. К. и А.В.Е. М., срещу Разпределението, изготвено на 01.12.2022 г. по реда на чл. 460 ГПК, по изп. дело № 20198510400357 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ.

Решението може да бъде обжалвано пред САС в 1-седмичен срок от получаване на препис от него от страните.

Решението да се съобщи незабавно на вискателите Ц. М. М. и адв. В.А. В. по реда на чл. 256, ал. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____